

## FĂGĂDUINȚA REVENIRII SALE

**Text de memorat: Apoc. 22, 12:** "Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui."

### Duminica

**1 . 2 Petru 3, 1-10:** Preaiubiților, aceasta este a doua epistolă, pe care v-o scriu. În amândouă, caut să vă trezesc mintea sănătoasă, prin înștiințări,  
ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții prooroci, și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri.  
Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor,  
și vor zice: "Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!"  
Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei,  
și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă.  
Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuți.  
Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.  
Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.  
Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.

### Luni

**2 . 2 Petru 3, 13:** "Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea."

**3 . Ioan 14, 2.3:** "În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.  
Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi."

**Dan. 2, 44:** "Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic."

**Fapte 3, 20.21:** "și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime."

### Marti

**4 . Evr. 9, 28:** "tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă."

**1 Cor. 15, 12-27:** <sup>12</sup>!ar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi, că nu este o înviere a morților?

<sup>13</sup>Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n-a înviat.

<sup>14</sup>Și dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică, și zadarnică este și credința voastră.

<sup>15</sup>Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu; fiindcă, am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu învie.

<sup>16</sup>Căci, dacă nu învie morții, nici Hristos n-a înviat.

<sup>17</sup>Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre,

<sup>18</sup>și prin urmare și cei ce au adormit în Hristos, sunt pierduți.

<sup>19</sup>Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii!

<sup>20</sup>Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți.

<sup>21</sup>Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților.

<sup>22</sup>Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos;

<sup>23</sup>dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos.

<sup>24</sup>În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere.

<sup>25</sup>Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale.

<sup>26</sup>Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, va fi moartea.

<sup>27</sup>Dumnezeu, în adevăr, "a pus totul sub picioarele Lui". Dar când zice că totul l-a fost supus, se înțelege că afară de Cel ce l-a supus totul.

## **Miercuri**

**5 . Evr. 11:** Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.

<sup>2</sup>Pentru că prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.

<sup>3</sup>Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.

<sup>4</sup>Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.

<sup>5</sup>Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.

<sup>6</sup>Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută.

<sup>7</sup>Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea, și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.

<sup>8</sup>Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc, pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat, și a plecat fără să știe unde se duce.

<sup>9</sup>Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.

<sup>10</sup>Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.

<sup>11</sup>Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise.

<sup>12</sup>De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.

<sup>13</sup>În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite: ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.

<sup>14</sup>Cei ce vorbesc în felul acesta, arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.

<sup>15</sup>Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.

<sup>16</sup>Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-l este rușine să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.

<sup>17</sup>Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!

<sup>18</sup>El căruia i se spusese: "În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!"

<sup>19</sup>Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.

<sup>20</sup>Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare, care avea în vedere lucrurile viitoare.

<sup>21</sup>Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif, și "s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său."

<sup>22</sup>Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt, și a dat porunci cu privire la oasele sale.

<sup>23</sup>Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui, când s-a născut: pentru că vedeau că era frumos copilul, și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului.

<sup>24</sup>Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon,

<sup>25</sup>ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.

<sup>26</sup>El socotea ocară lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.

<sup>27</sup>Prin credință a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului; pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.

<sup>28</sup>Prin credință a prăznuit el Paștele și a făcut stropirea sângelui, pentru ca Nimicitorul celor întâi născuți să nu se atingă de ei.

<sup>29</sup>Prin credință au trecut ei marea Roșie ca pe uscat, pe când Egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți.

<sup>30</sup>Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost ocolite șapte zile.

<sup>31</sup>Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință.

<sup>32</sup>Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie, de David, de Samuel și de prooroci!

<sup>33</sup>Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor,

<sup>34</sup>au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.

<sup>35</sup>Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea, care li se dădea, și au fost chinuiți.

<sup>36</sup>Alții au suferit batjocuri, bătaii, lanțuri și închisoare;

<sup>37</sup>au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu ferestrăul, chinuiți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prizoniți, muncii, -

<sup>38</sup>ei, de care lumea nu era vrednică - au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.

<sup>39</sup>Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit;

<sup>40</sup>pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.

**6 . 2 Petru 3, 3.4:** Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor,

și vor zice: "Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!"

## **Joi**

**7 . 2 Tes. 2:** Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților,

să nu vă lăsați clătinați așa de repede în mintea voastră, și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind de la noi, ca și cum ziua Domnului ar fi și venit chiar.

Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și de a se descoperi omul fărădelegii (Sau: omul păcatului); fiul pierzării,

potrivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește "Dumnezeu", sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.

Nu vă aduceți aminte cum vă spuneam lucrurile acestea, când eram încă la voi?

Și acum știți bine ce-l oprește ca să nu se descopere decât la vremea lui.

<sup>7</sup>Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum, să fie luat din drumul ei.

<sup>8</sup>Și atunci se va arăta acel Nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale.

<sup>9</sup>Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase, și cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.

<sup>10</sup>Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună:

<sup>11</sup>pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.

<sup>12</sup>Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului.

<sup>13</sup>Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos.

<sup>14</sup>Așadar, fraților, rămâneți tari, și țineți învățăturile, pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră.

<sup>15</sup>Și însuși Domnul nostru Isus Hristos, și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat, prin harul Său, o mângâiere veșnică și o bună nădejde,

<sup>16</sup>să vă mângâie inimile, și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!

**8 . Apoc 6, 9-11:** Când a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră junghiați din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și din pricina mărturisirii, pe care o ținuseră.

<sup>1</sup>Ei strigau cu glas tare, și ziceau: "Până când, Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?"

<sup>2</sup>Fiecăruia din ei i s-a dat o haină albă, și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei.

**9 . Luca 12, 42-48:** Și Domnul a zis: "Cine este ispravnicul credincios și înțelept, pe care-l va pune stăpânul său peste slugile sale, ca să le dea partea lor de hrană la vremea potrivită?"

<sup>1</sup>Ferice de robul acela, pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!

<sup>2</sup>Adevărat vă spun, că îl va pune peste toată averea sa.

<sup>3</sup>Dar dacă robul acela zice în inima lui: 'Stăpânul meu zăbovește să vină'; dacă va începe să bată pe slugi și pe slujnice, să mănânce, să bea și să se îmbete,

<sup>4</sup>stăpânul robului acela va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul în care nu știe, și-l va tăia în bucăți; și soarta lui va fi soarta celor necredincioși în lucrul încredințat lor.

<sup>5</sup>Robul acela, care a știut voia stăpânului său, și nu s-a pregătit deloc, și n-a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri.

<sup>6</sup>Dar cine n-a știut-o, și a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult. .